

mål, så vi gradvis følger eleverne igennem deres uddannelsesforløb, også i den frie grundskole. Derfor ser vi faktisk frem til vedtagelsen af det her lovforslag. Men det er ingen kritik af de mange frie grundskoler, der jo trods alt gør det rigtig godt i dag.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg mener, at den radikale ordfører sår lidt tvivl om, hvad det egentlig er, der fremgår af lovforslaget. Det er jo netop ikke et gennemsnit for alle elever, der måtte frekventere frie skoler, private skoler osv. Det er de skoler, der har haft besøg af Undervisningsministeriet, og som er blevet kigget nærmere efter i kortene.

Derfor vil jeg gerne spørge den konservative ordfører, om ikke det er korrekt, at – når man som V og K i denne her sag også slutter op om det her forslag – det jo ikke kun er baseret på PISA-undersøgelsen, men jo også den kendsgerning, at alt for mange unge uanset skolemæssig baggrund netop ikke får en ungdomsuddannelse og i den sammenhæng kan man jo ikke kun basere det på PISA-tal, men på simple fakta.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Det kan jeg fuldt ud bekræfte. Lovforslaget indeholder jo netop den redegørelse for det samlede tilsyn, som man har foretaget fra Undervisningsministeriet på de danske friskoler, og det har vist sig, at niveauet ikke er tilfredsstillende på en række områder, som jeg i øvrigt listede op. Så det er jeg helt enig i: Det, vi ser, er ikke godt nok alle steder, og det skal vi sikre at det bliver i fremtiden.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til næste ordfører, og det er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er interessant at se, hvor meget de ordførere, der står bag fremlæggelsen af det her lovforslag, har brug for at hjælpe hinanden i sagen. Det tilskriver jeg, at vi er tidligt i samlingen, så det har været svært at forberede sig ordentligt.

Lovforslaget, som vi behandler i dag, er uhyre principielt. Jeg vil først gerne sige lidt om lovforslagets indhold for derefter at sige noget om det, som det er vores vurdering at forslaget viser.

Kl. 18.00

Efter lovforslaget præciseres de frie grundskolers såkaldte frihed, nemlig at de er frie inden for lovens rammer. Denne såkaldte frihed efterfølges af ti nye skalbestemmelser. Skolen skal udarbejde slutmål. Skolen skal udarbejde undervisningsplaner og fastsætte mål. Skolen skal regelmæssigt underrette forældre og elever om udbyttet. Skolen skal foretage løbende evaluering. Skolen skal regelmæssigt evaluere den samlede undervisning. Skolen skal lave en plan for evalueringen. Skolen skal offentliggøre slutmål, delmål, undervisningsplaner, resultater og så fremdeles på skolens hjemmeside.

Skolens hele frihed og skolens hele virke bliver spundet ind i en så lang række af bestemmelser, at man må sige, at det også bliver bestemmende for skolens evne til at drive skole. Og det, som vi diskuterer i dag, er ikke statens helt legitime ret til at stille krav, når der følger store offentlige bevillinger med. For der stilles krav i dag. Og det, som vi drøfter, er heller ikke den gode stats varetægelse af barnets tarv over for dets forældre.

Det har vi hørt meget om i dag, om, hvordan denne kreds af danskere, som har det privilegium at være valgt til Folketinget, på den måde må træde i karakter over for den uforsvarlighed, man må forstå der udfoldes over for børn i Danmark.

Det er en legitim ret at stille krav til de frie skoler, for undervisningen skal stå mål med folkeskolens, og skolerne modtager store offentlige beløb. Og derfor bliver der stillet krav, og derfor bliver der ført tilsyn. Det Radikale Venstre har medvirket til, at disse krav stilles, vi har selv formuleret en lang række af dem. Det, der reelt er på spil, er borgernes frihed og den tillid, man må nyde som borger og forældre i et land som Danmark.

For det, som jo er postulatet her, er, at staten tilsyneladende ved bedre end forældrene, hvad der er barnets tarv i forhold til skolegang, til læring, til demokratisk sindelag, en tænkning, som man ellers må hente inspiration til helt andre steder end i Danmark.

Men i realiteten, når man går de såkaldte fakta efter, er der ikke noget, der tyder på, at man ikke kan have tillid til de forældre, der sender deres børn på friskole, tværtimod. Og derfor er lovforslaget ikke en ny og bedre balance mellem forældres rettigheder og barnets tarv. Der er noget helt andet på spil.